

SOLVEIG BOGA

TOR KRISTIANSEN

STEIN S. ERIKSEN

FOLK: BT bringer gjerne minneord, jubilentomtaler og liknende.
BILDER: Vi ønsker helst digitale foto. Tekstlengden bør ikke overstige 2000 tegn.
FRIST: Senest tre dager før publisering. Til mandag og tirsdagsavis, torsdag klokken 11.
KONTAKT: E-post: folk@bt.no eller telefon 55213820.

fyller 60

Dreggen. Bildet er tatt på Dreggens sørligste utpost – Dreggekaien.

annet fast fanebærer på Drægens stiftelsesdag.

Følger Brann i tykt og tynt

Ståle Eeg Nielsen er også aktiv tribunesliter på Brann Stadion.

–Jeg har vel sittet på Stadion i pluss minus 40 år, sammen med de øvrige såkalte sølvguttene – Dagfinn Øvrebotten, Geir Kjell Andersland, Sigurd Hille, Rolf Johansen og Knut Nergaard.

–Har du vært aktiv fotballspiller selv?

–Nei, bare aktiv på tribunen.

–Og du følger Brann både i medgang og i motgang?

–Ja, vi har vært i annendivisjon mange ganger, vi.

–Gjør du deg noen tanker nå når du nå runder 60 år?

–Nei. Er du i god form og bruker naturen mye, føler du deg ikke som 60. Vår generasjon

oppfører oss jo også helt annerledes enn vår foreldregenerasjon gjorde.

–Så du føler ikke alderen tyngte?

–Nei, på ingen måte!

Otto Paulsen hedret

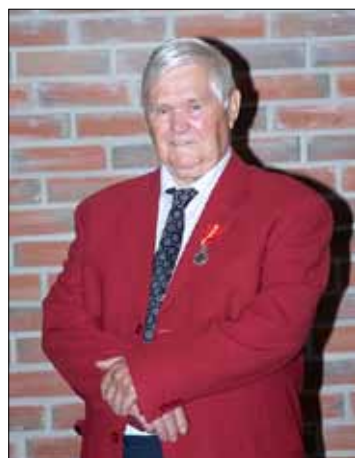
Askøy-mannen er tildelt kongens fortjenstmedalje i sølv for sin store innsats i frivillig organisasjonsarbeid gjennom 65 år.

TOR KRISTIANSEN
tor.kristiansen@bt.no

–Du har hatt et stort engasjement innenfor idrett og musikklivet i Askøy kommune – og da spesielt for bygden Hetlevik. Gjennom hele ditt voksne liv har du stått på, sa Askøy-ordfører Knut Hanselmann da han overrakte medaljen sist helg.

Samtidig har Otto Paulsen vært politisk aktiv i Askøy kommune. Han var medlem av kommunestyret i 40 år, mange av dem som ordfører.

Han var medlem, nestleder og leder av kontrollutvalget i 20 år og leder i byggenemnda

HEDER: Otto Paulsen er hedret med Kongens fortjenstmedalje i sølv.

FOTO: MONICA JOHANSEN

for Ravnanger Idrettslag fra 1982 til ferdigstilling i 1986. I tillegg har han vært medlem av

skolestyret, sosialstyret, barnevernsnemnda, bygningsrådet og i komité for teknikk og miljø.

Fra 1964 til 1996 var Otto Paulsen tilknyttet undervisningsavdelingen i Askøy kommune hvor han arbeidet som lærer ved Askøy Framhaldskole, skolestyret ved Hanøy skole – og til han ble pensjonist i 1996, som rektor ved Tveit skole.

–Pensjonstilværelsen startet samtidig med at HetlevikAlliansen begynte arbeidet med å bygge Kulturhus på Hetlevik. I dette arbeidet har du vært en pådriver. Du har alene bidratt i prosjektet med å rive og bygge det nye kulturhuset på Hetlevik med over 4000 frivillige dugnadstimer. Dugnadsarbeidet er for deg blitt en livsstil, sa Knut Hanselmann.

DOKTORGRAD

Christine Jacobsen Skjælaaen disputerer fredag 10. juni for ph.d.-

graden ved Universitetet i Bergen med avhandlingen «Innleie av sykepleiere i sykehus. Fra nødløsning til akseptert vikarpraksis». Norske sykehus begynte med innleie av sykepleiere som en midlertidig løsning i en vanskelig bemanningssituasjon. Bransjen skaffet sykepleiere raskt og effektivt, og byråsykepleiere var dyktige fagfolk. Hva ordningen kostet var av mindre betydning. Senere skulle økonomiske forhold bli viktigere i vurderingen av innleie og sykepleiebemanning generelt. I doktorgradsarbeidet beskriver og analyserer Skjælaaen hvordan innleieordningen ble innført, tatt i bruk, videreutviklet og legitimert av aktørene ved

et større sykehus. Et sentralt funn er at det ble viktigere for de sykehusansatte å forankre bemanningspolitikken i både faglige og økonomiske forhold. Et annet; at sykepleieinnleie utviklet seg til å bli en vanlig praksis i sykehuset. Arbeidet viser også at Norsk Sykepleierforbund, som kjempet imot lovliggjøringen av innleie av sykepleiere, etter hvert brukte den nye markedsdannelsen som en brekkstang i kampen for bedre lønns- og arbeidsvilkår for sykepleiere i offentlig sektor. Christine Jacobsen Skjælaaen (f. 1974) er født og oppvokst i Bergen. Hun ble cand. polit. ved Universitetet i Bergen i 2000. Fra 2002 til 2008 var hun stipendiat ved Samfunns- og Næringslivsforskning (SNF). Siden april 2008 har hun vært personalarådgiver i Bergen kommune. Disputasen holdes 10. juni kl. 13.15 i Lite auditorium, SV-bygget (Lauritz Meltzers Hus), Fosswinckels gate 6.

DOKTORGRAD

Svetlana Milutinovi disputerer fredag 10. juni for ph.d.-graden

ved Universitetet i Bergen. Planteplankton, som lever nær overflaten i verdenshavene, tar opp CO₂ fra atmosfæren og benytter CO₂ sammen med energi fra solen til å bygge opp sitt organiske materiale (for eksempel sukker, proteiner, lipider osv.). Denne prosessen, som er kalt primærproduksjon, er en viktig matkilde som danner selve livsgrunnlaget for andre organismer plassert høyere i næringskjeden som zooplankton, fisk og oss mennesker. Primærproduksjon kan bli kvantifisert ved bruk av matematiske modeller, som be-

nytter satellittobservasjoner av planteplankton i verdenshavene. To slike modeller er anvendt i denne doktorgraden, til å analysere hvordan usikkerhet i data som brukes av disse modellene påvirker den beregnede primærproduksjonen. Dette gir mulighet til å bedømme hvor robuste og sikre beregningene av havets produktivitet er. Svetlana Milutinovi har mastergrad i biologi fra Universitetet i Zagreb, Kroatia. Hun har vært doktorand ved Nansen-senteret for miljø og fjernmåling og Geofysisk institutt, Universitetet i Bergen, med tilknytning til Bjerknessenteret for klimaforskning. En del av doktorgradsarbeidet hennes var utført under et forskningsopphold ved Oregon State University i USA. Disputasen finner sted klokken 10.15 i Auditoriet, Nansensenteret, Thormøhlens gate 47.

MINNEORD

Onsdag 1. juni ebbet livet ut for **Selma Marie Færøy**. I årevis har

hun tappert møtt hver nye morgen med stadig sviktende helse. Hun klarte sine dager med trøst og støtte fra sin Gud, og med støtte fra

Vibeke som trofast har stilt opp. Selma har på beundringsverdig vis holdt ved like et stort kontaktnett. Det smertet henne at hun siste halvåret verken klarte å skrive brev eller snakke i telefon. Jeg ble kjent med Selma for 13 år siden da jeg kom til hennes hjemsted Losna i Solund. Her ble Selma født 30. april 1921 som den yngste i søskenflokket. Det var ingen velstand den gang, og faren hadde årelange opphold i Amerika for å tjene penger til familien. Selma hadde et nært forhold til sin mor, og har båret med seg lyse barndomsminner fra turer med henne til Juvika på vestsiden av Losna, der morens familie bodde. Men livet ble så visst ingen dans på roser for Selma. Da hun var 10 år døde moren fra henne, et slag hun aldri kom over. Hun vokste heretter delvis opp i Nordigarden hos sin tante Sofie med søskenbarna, og delvis i hjemmet hos sin far.

Hun har resten av livet vært takknemlig for den omsorgen søskenbarna og naboer viste henne. 16 år gammel opplevde Selma nok et stort tap da faren døde. Tilbake sto hun alene med tre brødre, Alvin, Georg og Edvin, som var nærmest henne i alder. Tre år senere kom krigen, og pur unge Edvin falt for tyskerne i krigens første uke. 19 år gammel, med alle disse tapene, skulle Selma starte sitt voksne liv. Hun ble på Losna til 1957. Da dro hun til byen, bodde på hybel og hadde sin yrkeskarriere hos Martens. Så ofte hun kunne dro hun til Losna, der hun holdt barndomshjemmet ved like og hjalp brødrene med gårdsdriften. De to brødrene fikk ingen egen familie, det gjorde heller ikke Selma. Selma var en klok dame. Hadde hun fått det utdanningstilbud vi har i dag, kunne hun blitt hva som helst. Hun var flink til å skrive, og skrev i alle år, blant annet barne- og ungdomsminner fra Losna. Disse er kommet på trykk i Solund Sogelag sine årbøker. Hun kunne mange håndarbeidskunster. Vi er mange som har fått de nydeligste broderier av henne. Selma ble 90 år. Gjennom våre samtaler og brev, og ved å se hvordan hun taklet sine store tap og sin svake helse, har hun lært meg mye.

KRISTIN SANDBERG